

paa Tid, og det har han ogsaa i dette Tilfælde. Han har altsaa formanet disse Arbejdere til, at de maatte ikke have noget med Socialdemokratiet at gøre. Jeg har hørt bekræftet fra anden Side, at hvor forskellige Arbejdere henvende sig til Rigsdagsmænd, til Venstremænd, til Folk, som ere Ordførere eller netop have med de Ting at gøre, Arbejderne andrage om, faa de Formaningstaler, hvori disse Herrer advare dem mod at slutte sig til Socialdemokratiet, de fortælle dem, at hvis de ville støtte Socialdemokratiet, kunne de ikke vente at faa det allermindste gennemført. De stille sig paa samme Maade, som den højtærede Landbrugsminister stillede sig i Gaar.

Naar Socialdemokratiets Agitation og Taktik ikke passe de Herrer, kunne de ikke lade det gaa ud over os, dertil er deres Magt dog ikke stor nok endnu. De kunne ikke krumme et Haar paa vore Hoveder, de kunne ikke rokke ved en eneste af os ude i vore Valgkredse. Den Tillid, vi nyde der, maa de lade staa urokket. Men naar de ikke kunne komme oven paa det ene Sted, søger de at komme over der, hvor Gærdet er lavest. Saa skulle Arbejderne straffes, saa skulle de sættes i Karantæne, saa skulle de ikke faa det, de søge om, de skulle savne, for det behager de Herrer at tage dem til Naade. Det ærede Medlem for Løvel har nu ladet sin Naades Sol skinne over Orlogsværftets Arbejdere. Karantænen er ophørt. De have nu sultet og savnet et Aar. Nu tages de til Naade. Nu faa de det Løntillæg, som jeg synes, alle retsindige Mennesker maatte have været enige om at give dem for lang Tid siden. Jeg synes, at den Taktik, at optræde formanende og advarende overfor Statens Arbejdere, at indprente dem, at hvis de henvende sig til det eller det politiske Parti, som de Herrer nu ikke kunne lide, kunne deres Ønsker ikke blive opfyldte, er ikke at se paa Sagen — den bryder man sig ikke om — det er at se paa Personerne, det er at behandle de Spørgsmaal, som foreligge, paa en saadan Maade, at de netop komme til at passe til de Herrers Politik. Jeg synes, at den Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Ordfører optraadte i Gaar Aftes, egentlig er at øve Valgtryk i stor Stil. Venstre har bebrejdet Højre, at det i sin Tid anvendte Valgtryk, men det er intet mod dette. Naar f. Eks. en Skovrider eller en Jesper Ridefoged kunde paavirke nogle Skovarbejdere et eller andet Sted og faa dem til at stemme saaledes, som Naadig-

herren ønskede det, var det beklageligt, men dette Valgtryk var rent lokalt. Dette her er derimod Valgtryk i stor Stil, Valgtryk en masse overfor Statens Arbejdere. Hvis de Herrer tro, at de derved skulde kunne kue Statens Arbejdere og forandre den politiske Opfattelse, som de fleste af dem have, tage de mægtig fejl. Det vil faa den stik modsatte Virkning. Disse Folk ville i endnu højere Grad vende sig fra Regeringens Parti, end de hidtil have gjort. De Herrer føle, at de have Magten. Man kan sige om dem, at Magten og Riget have de vundet. Men Æren? Den er der vistnok langt til.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslaget vedrørende Usserød Klædefabrik. Ærede Medlemmer ville erindre, hvorledes den højtærede Krigsminister, Hr. Madsen (*Martin Madsen*: Er det mig?) — Nej, ikke endnu, det varer lidt — tumlede med Usserød Klædefabriks Budget. Medens Højre styrede denne Fabrik, gav den et betydeligt Overskud, der varierede fra 80,000 Kr. til 100,000, ja over 100,000 Kr. Men da Venstre kom til Magten, blev det desværre anderledes, saa sank Overskuddet dybere og dybere, og paa det foreliggende Forslag er det ikke takseret til mere end 34,000. Her mærker man ogsaa Systemskiftet, men rigtignok i modsat Retning af, hvad vi havde ventet os. Dette er kommet til i meget følelig Grad at gaa ud over Usserød Klædefabriks Arbejdere. Der var nemlig den Bestemmelse, at Arbejderne skulde have 10 pCt. af Netto-Overskuddet, og derved have de kunnet faa udbetalt et Beløb af 8,000 Kr. aarligt. Nu efterhaanden som Overskuddet er sunket saa stærkt ved Venstres Misregering af denne Fabrik, er Usserød Klædefabriks Arbejderes Andel i Overskuddet sunket i lignende Grad, saa at det i Aar er gaaet ned til kun 3,500 Kr. Derved kom Usserød Klædefabriks Arbejdere til at bøde med et Beløb paa ikke mindre end 4,500 Kr. for de Omposteringslyster, som den daværende Krigsminister Madsen havde. Vi fra Socialdemokratiets Side mente, at Usserød Klædefabriks Arbejdere ikke skulde bøde herfor, at de burde have samme Overskud som tidligere. Vi foreslog derfor ved anden Behandling, at Beløbet skulde forhøjes med 4,500 Kr. Nu have vi den Tilfredsstillelse, at man fra Regeringens Side har foreslaaet, at Beløbet skal sættes noget op, dog ikke med de 4,500 Kr., jeg synes Arbejderne havde rimeligt Krav paa, men kun med 2,500 Kr.,